

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 19. kesäkuuta 2017
(OR. en)

10288/17

Toimielinten välinen asia:
2016/0381 (COD)

ENER 292
ENV 614
TRANS 276
ECOFIN 540
RECH 236
CODEC 1049
IA 110

ILMOITUS

Lähtettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Neuvosto
Ed. asiak. nro:	9988/17 ENER 271 ENV 580 TRANS 251 ECOFIN 494 RECH 222 CODEC 984 IA 108
Kom:n asiak. nro:	15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341 IA 125 CODEC 1797 + ADD 1–5
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU muuttamisesta – Yleisnäkemys

1. Komissio esitti 30. marraskuuta 2016 edellä mainitun ehdotuksen, joka on osa puhdasta energiaa koskevaa pakettia. Ehdotuksella pyritään edistämään rakennusten energiatehokkuutta ja tukemaan rakennusten peruskorjausta, millä pyritään saavuttamaan pitkän aikavälin tavoite saattaa Euroopan rakennuskanta hiilivapaaksi. Ehdotuksessa säädetään jäsenvaltioiden velvoitteesta laatia pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita, vahvistetaan energiatehokkuuspolitiikan ja rahoituksen yhteyttä ja parannetaan rakennusten energiatehokkuutta koskevia dokumentointi- ja tilastotietojärjestelmiä.

2. Ehdotuksella pyritään myös edistämään sähköajoneuvojen latausinfrastruktuurien käyttöönottoa rakennuksissa ja ehdotetaan älykkäitä ratkaisuja koskevan indikaattorin käyttöönottoa osoittamaan, onko tiettyjen rakennusten kohdalla valmiutta siirtyä automatisointiin. Lopuksi paremman sääntelyn periaatetta noudattaen ehdotuksessa virtaviivaistetaan ja yksinkertaistetaan niitä direktiivin säännöksiä, jotka eivät ole tuottaneet odotettuja tuloksia ja jotka koskevat esimerkiksi lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksia.
3. Ehdotuksen käsittely aloitettiin tammikuussa 2017 Maltan puheenjohtajakaudella. Komissio esitteli ehdotuksensa ja siihen liittyvän vaikutustenarvioinnin, minkä jälkeen käytiin keskustelu, jonka kuluessa komissio vastasi valtuuskuntien esittämiin kysymyksiin. Kysymykset käsitelivät lähinnä ehdotuksella käyttöön otettujen velvoitteiden tarkkaa luonnetta ja soveltamisalaa. Muutamit valtuuskunnat kritisoivat velvoitteista aiheutuvaa hallinnollista rasitetta ja tarpeetonta monimutkaisuutta niiden tuomaan lisähyötyyn nähden. Erityisesti latauspisteet ja älykkäitä ratkaisuja koskeva indikaattori herätti useissa valtuuskunnissa huolta siitä, että selkeiden velvoitteiden käyttöönotto saattaisi olla ennen aikaista ja aiheuttaa suhteettomia kustannuksia.
4. Yleisesti ottaen valtuuskunnat kannattivat komission ehdotusta ja esittivät useita muutosehdotuksia artiklakohtaisen käsittelyn yhteydessä. Parantaakseen tekstiä ja sopivan kompromissin löytämiseksi puheenjohtajavaltio on tehnyt siihen useita muutoksia. Merkittävimpien muutosten tavoitteena on
 - parantaa pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita ja rahoitusta koskevia säännöksiä (2 a ja 10 artikla);
 - vähentää latauspisteiden lukumäärää vähintään yhteen muissa kuin asuinrakennuksissa. Ainoastaan joka kolmas pysäköintipaikka muissa kuin asuinrakennuksissa on esikaapeloitava sähköisiä latauspisteitä varten, kun taas asuinrakennuksissa esikaapelointi on yleinen vaatimus. Tekstiin sisällytettiin myös näihin velvoitteisiin sovellettavia lisäedellytyksiä (8 artiklan 2 ja 3 kohta);
 - tehdä älykkäitä ratkaisuja koskevien indikaattoreiden tulevasta järjestelmästä vapaaehtoinen ja konkreettisempi (8 artiklan 6 kohta ja liite I a);
 - vahvistaa lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksille yksi 70 kW:n kynnyksen ja ottaa käyttöön vaihtoehtoja tarkastuksille (14 ja 15 artikla);

- poistaa muualla tuotetun uusiutuvan energian vähennys rakennuksen nettoprimaarienergiasta ja sallia muualla tuotetun uusiutuvan energian huomioon ottaminen ainoastaan jäsenvaltioiden vahvistamien primaarienergiakertoimien osalta (liite I).

5. Pysyvien edustajien komitea tarkasteli kokouksessaan 14. toukokuuta viimeisintä puheenjohtajavaltion kompromissiehdotusta ja muutamien valtuuskuntien esittämien huomioiden johdosta päätti tehdä lisämuutoksia tekstiin. Tässä yhteydessä LU totesi, että se ei voi kannattaa sähköistä liikkuvuutta koskevaa 8 artiklaa. Liitteessä oleva kompromissiteksti on välitetty neuvostolle, jotta se pääsisi yhteisymmärryksen yleisnäkemyksestä.

Yleisnäkemys vahvistaa neuvoston väliaikaisen kannan tähän ehdotukseen, ja sen pohjalta valmistaudutaan Euroopan parlamentin kanssa käytäviin neuvotteluihin.

Muutokset edelliseen asiakirjaan (asiak. 9988/17) verrattuna on **lihavoitu ja alleviivattu**. Johdanto-osa on mukautettu artiklaosan säännöksiin tehtyihin muutoksiin.

Komissio pidättyy esittämästä kantaansa ehdotettuun kompromissitekstiin menettelyn tässä vaiheessa. DK:lla on parlamentaarinen tarkasteluvarauma. Kaikilla valtuuskunnilla on tarkasteluvarauma tekstiin.

6. Euroopan parlamentin ITRE-valiokunta nimitti Bendt Bendtsenin (EPP) esittelijäksi. Valiokunnan on määrä hyväksyä lausuntonsa marraskuussa 2017. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 26. huhtikuuta 2017. Alueiden komitean odotetaan antavan lausuntonsa 13. heinäkuuta 2017.
7. Neuvostoa pyydetään vahvistamaan yhteisymmärryksensä yleisnäkemyksestä sellaisena kuin se on liitteessä.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

- (1) Unioni on sitoutunut kestäväan, kilpailukykyiseen, turvalliseen ja vähähiiliseen energiajärjestelmään. Vuoteen 2030 ulottuvissa energiaunionia ja energia- ja ilmastopolitiikkaa koskevissa puitteissa vahvistetaan EU:n kunnianhimoiset sitoumukset vähentää kasvihuonekaasupäästöjä edelleen (vähintään 40 prosentin vähennys vuoteen 2030 mennessä vuoteen 1990 verrattuna), lisätä käytettävän uusiutuvan energian osuutta (vähintään 27 prosentin) ja säästää energiaa vähintään 27 prosenttia (tavoitteita tarkastellaan uudelleen pitäen mielessä, että pyrkimyksenä on saavuttaa EU:n tasolla 30 prosenttia)¹ sekä lisätä Euroopan energian toimitusvarmuutta, kilpailukykyä ja kestävyyttä.
- (2) Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi vuoden 2016 energiatehokkuuslainsäädännön tarkistukseen on yhdistetty seuraavat: i) vuodeksi 2030 asetetun EU:n energiatehokkuustavoitteen uudelleenarviointi, jota Eurooppa-neuvosto pyysi vuonna 2014; ii) energiatehokkuutta koskevan direktiivin ja rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin perusartiklojen tarkistus; iii) toimet mahdollistavan rahoitusympäristön vahvistaminen, mukaan luettuna Euroopan rakenne- ja investointirahastot (ERI) ja Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR), millä viime kädessä parannetaan energiatehokkuusinvestointien rahoitusedellytyksiä markkinoilla.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU² 19 artiklassa edellytetään, että komissio tarkastelee direktiiviä 1 päivään tammikuuta 2017 mennessä sen soveltamisen aikana saatujen kokemusten ja tapahtuneen edistymisen perusteella sekä tekee tarvittaessa ehdotuksia.
- (4) Uudelleentarkasteluun valmistautumiseksi komissio toteutti useita toimia kerätäkseen näyttöä direktiivin 2010/31/EU täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa; selvityksessä keskityttiin seikkoihin, jotka toimivat ja joita voitaisiin parantaa.

¹ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Bryssel, 24.10.2014.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (5) Selvityksen ja vaikutustenarvioinnin tulokset viittasivat siihen, että direktiiviin 2010/31/EU olisi tehtävä muutoksia nykyisten säännösten vahvistamiseksi ja tiettyjen seikkojen yksinkertaistamiseksi.
- (6) Unioni on sitoutunut kehittämään turvallisen, kilpailukykyisen ja vähähiilisen energiajärjestelmän vuoteen 2050 mennessä¹. Tämän päämäärän saavuttamiseksi jäsenvaltiot ja investoijat tarvitsevat toimenpiteitä, joilla pyritään saavuttamaan pitkän aikavälin kasvihuonekaasupäästötavoite ja saattamaan rakennuskanta hiilivapaaksi vuoteen 2050 mennessä. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi yksilöitävä alustavia välitavoitteita keskipitkällä aikavälillä (2030) ja pitkällä aikavälillä (2050).
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/27/EU² säädetyt pitkän aikavälin strategioita koskevat säännökset olisi siirrettävä direktiiviin 2010/31/EU, johon ne sopivat johdonmukaisemmin. Jäsenvaltiot voivat käyttää pitkän aikavälin peruskorjausstrategioitaan varautuakseen voimakkaaseen seismiseen toimintaan liittyviin riskeihin, jotka vaikuttavat energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin ja rakennusten elinikään.
- (8) Digitaalisia sisämarkkinoita ja energiaunionia koskevat ohjelmat olisi yhdenmukaistettava ja niillä olisi pyrittävä samoihin tavoitteisiin. Energiajärjestelmien digitalisointi muuttaa nopeasti energiaympäristöä, olipa kyseessä sitten uusiutuvien energialähteiden integrointi älykkäisiin verkkoihin tai älykkäitä verkkoja varten valmiit rakennukset. Rakennusalan digitalisoimiseksi olisi tarjottava kohdennettuja kannustimia, joilla voitaisiin edistää älykkäitä verkkoja varten valmiita järjestelmiä ja digitaalisia ratkaisuja rakennetussa ympäristössä.

¹ Tiedonanto "Energia-alan etenemissuunnitelma 2050" (KOM(2011) 885 lopullinen).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (9) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka koskee Euroopan unionin yhteistä järjestelmää rakennusten älykkäitä ratkaisuja koskevien valmiuksien luokitteluksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti. Älykkäitä ratkaisuja koskevaa indikaattoria olisi käytettävä siihen, että mitataan rakennusten kykyä hyödyntää tietotekniikka- ja sähköjärjestelmiä, jotta voidaan optimoida toimintaa ja toimia sähköverkossa. Älykkäitä ratkaisuja koskevalla indikaattorilla lisätään rakennusten omistajien ja asukkaiden tietoa rakennusten teknisten järjestelmien automatisoinnin ja sähköisen valvonnan arvosta ja rakennetaan asukkaiden luottamusta siihen, että uusilla toiminnoilla saadaan aikaan tosiasiallisia säästöjä. Rakennusten älykkäitä ratkaisuja koskevia valmiuksia luokittelevan järjestelmän käytön olisi oltava jäsenvaltioille vapaaehtoista.
- (9 a) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen kanssa, olisi muutettava säännöksiä, jotka koskevat valtaa hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa yhdenvertainen osallistuminen delegeoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegeoituja säädöksiä.
- (10) Myös innovointi ja uusi teknologia mahdollistavat sen, että rakennuksilla voidaan tukea yleistä vähähiiliseen talouteen siirtymistä. Rakennuksia voidaan esimerkiksi hyödyntää kehitettäessä infrastruktuuria, jota tarvitaan sähköajoneuvojen älykästä latausta varten, ja ne voivat myös tarjota jäsenvaltioille, jos ne niin päättävät, perustan autojen akkujen käyttämiseksi voimanlähteenä. [...]

- (10 a) Sähköajoneuvot yhdistettynä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön suurempaan osuuteen johtavat vähäisempiin hiilipäästöihin ja parempaan ilmanlaatuun. Sähköajoneuvot ovat keskeinen osa siirtymistä puhtaaseen energiaan, joka perustuu energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin, vaihtoehtoihin polttoaineisiin, uusiutuvaan energiaan ja innovatiivisiin, energian joustavaa hallintaa koskeviin ratkaisuihin. Rakennusmääräyksiä voidaan tehokkaasti parantaa ottamalla käyttöön kohdennettuja vaatimuksia, joilla tuetaan latausinfrastruktuurien käyttöönottoa asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten pysäköintialueilla. Jäsenvaltioiden olisi myös [...] **säädettävä toimenpiteistä, joilla yksinkertaistetaan latauspisteiden käyttöä**, jotta voidaan puuttua esteisiin, joita ovat muun muassa jakautuneet kannustimet ja hallinnolliset ongelmat, joita yksittäiset omistajat kohtaavat yrittäessään asentaa latauspistettä pysäköintipaikalleen.
- (10 b) Valmiiksi saatavilla olevalla infrastruktuurilla vähennetään latauspisteiden asentamisesta yksittäisille asunnonomistajille aiheutuvia kustannuksia ja varmistetaan, että sähköajoneuvojen käyttäjillä on mahdollisuus käyttää latauspisteitä. EU:n tason vaatimusten vahvistaminen pysäköintialueiden ennalta varustamista ja latauspisteiden asennusta varten on tehokas tapa edistää sähköajoneuvoja lähitulevaisuudessa ja samalla varautua tulevaan kehitykseen vähäisemmin kustannuksin keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
- (10 c) Näiden vaatimusten soveltaminen saattaa aiheuttaa vaikeuksia joillakin maantieteellisillä alueilla, joilla on tiettyjä heikkouksia. Tämä saattaa koskea SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuja syrjäisimpiä alueita, mikä johtuu niiden syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta, pienestä koosta, vaikeasta pinnanmuodostuksesta ja ilmastosta, sekä erittäin pieniä erillisiä verkkoja, joiden sähköverkkoa saattaa olla tarpeen kehittää paikallisliikenteen sähköistämisen jatkuessa. Näin ei välttämättä kuitenkaan ole. Muilla tällaisilla alueilla ja muissa tällaisissa verkoissa liikenteen sähköistäminen voi olla tehokas väline ratkaista ilmanlaatuun tai toimitusvarmuuteen liittyviä ongelmia, jotka ovat yleisiä tällaisille alueille ja järjestelmille. Jos edellä mainittuja ongelmia ilmenee, **jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus olla soveltamatta [...] sähköistä liikkuvuutta koskevia** vaatimuksia. [...]

- (11) Vaikutustenarvioinnissa määritettiin kaksi säännöskokonaisuutta, joiden tavoite voitaisiin saavuttaa tehokkaammin nykytilanteeseen verrattuna. Ensinnäkin velvoitteesta, jonka mukaan erittäin tehokkaista vaihtoehtoisista järjestelmistä on tehtävä toteutettavuustutkimus ennen rakennustöiden aloittamista, koituu tarpeetonta rasitetta. Toiseksi havaittiin, että lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksiin liittyvillä säännöksillä ei ole kyetty riittävällä ja tehokkaalla tavalla varmistamaan näiden teknisten järjestelmien alkuvaiheen ja ylläpidettyä energiatehokkuutta. Nykyisellään ei oteta riittävällä tavalla huomioon edes edullisia teknisiä ratkaisuja, joiden takaisinmaksuaika on erittäin lyhyt. Näitä ovat muun muassa lämmitysjärjestelmän hydraulinen tasapainottaminen ja lämmönsäätöventtiilien asentaminen/vaihtaminen. Tarkastuksiin liittyviä säännöksiä muutetaan, jotta voidaan varmistaa tarkastusten paremmat tulokset. **Näissä muutoksissa keskitytään lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksiin ja jätetään ulkopuolelle lämmitysjärjestelmät, kuten sähkölämmittimet ja puuhellat.**
- (12) Erityisesti suuremmissa laitoksissa rakennusten automatisointi ja teknisten järjestelmien sähköinen seuranta ovat osoittautuneet tarkastusten tehokkaiksi korvikkeiksi. Tällaisten laitteiden asennusta olisi pidettävä kaikkein kustannustehokkaimpana vaihtoehtona tarkastuksille suurissa muissa kuin asuinrakennuksissa ja tietyin kokoisissa usean asunnon asuinrakennuksissa, joissa niiden takaisinmaksuaika on alle kolme vuotta. Pienemmissä laitoksissa asentajien antamalla järjestelmän tehokkuutta koskevilla asiakirjoilla helpotetaan sen todentamista, että kaikille rakennusten teknisille järjestelmille asetettuja vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.
- (12 a) Direktiivin 2010/31/EU mukaisten lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien säännöllisten tarkastusten toteuttaminen edellytti jäsenvaltioilta ja yksityiseltä sektorilta merkittäviä hallinnollisia investointeja, mukaan lukien asiantuntijoiden koulutus ja akkreditointi, laadunvarmistus ja -valvonta sekä tarkastuskustannukset. Niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat säätäneet tarvittavista toimenpiteistä säännöllisten tarkastusten tekemiseksi ja ottaneet käyttöön tehokkaita tarkastusjärjestelyjä, saattaa olla järkevää jatkaa näiden järjestelyjen käyttämistä myös pienemmissä lämmitys- ja ilmastointijärjestelmissä. **Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden ei tarvitse ilmoittaa näistä tiukemmista vaatimuksista komissiolle.**

- (13) Jotta voidaan varmistaa energiatehokkuuteen liittyvien taloudellisten toimenpiteiden paras mahdollinen hyödyntäminen rakennusten peruskorjauksissa, ne olisi yhdistettävä peruskorjauksen laatuun. Toimenpiteet olisikin yhdistettävä peruskorjausta varten käytettyjen laitteiden tai materiaalien tehokkuuteen ja asentajan todistusten tai pätevyyden tasoon tai peruskorjauksen ansiosta aikaan saatuun parannukseen, jota olisi arvioitava vertaamalla energiatehokkuustodistuksia ennen peruskorjausta ja sen jälkeen tai käyttämällä jotain muuta avointa ja oikeasuhteista menetelmää.
- (14) [poistettu]
- (15) Nykyistä energiatehokkuustodistusten riippumatonta valvontajärjestelmää voidaan käyttää vaatimusten noudattamisen tarkastamiseen, ja sitä olisi vahvistettava, jotta voidaan varmistaa, että todistukset ovat laadukkaita. Jos energiatehokkuustodistusten riippumatonta valvontajärjestelmää täydennetään tietokannalla, mikä menee tämän direktiivin vaatimuksia pidemmälle, sitä voidaan käyttää vaatimusten noudattamisen tarkastamiseen ja tilastojen tuottamiseen alueellisista tai kansallisista rakennuskannoista. Rakennuskannasta tarvitaan korkealaatuisia tietoja, jotka voitaisiin osittain tuottaa energiatehokkuustodistusten tietokannoista, joita lähes kaikki jäsenvaltiot ovat kehittämässä ja joita ne hallinnoivat.
- (16) Rakennusten energiatehokkuuspoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi energiatehokkuustodistusten avoimuutta olisi parannettava varmistamalla, että kaikki laskelmiin tarvittavat parametrit esitetään ja niitä sovelletaan johdonmukaisesti sekä sertifiointivaatimusten että energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten osalta. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset toimenpiteet, joilla varmistetaan esimerkiksi, että sisätilojen lämmitystä, ilmastointia tai veden lämmitystä varten asennettujen, vaihdettujen tai päivitettyjen rakennuksen teknisten järjestelmien energiatehokkuus dokumentoidaan rakennuksen sertifiointia ja vaatimusten noudattamisen tarkastamista varten.

- (17) Lähes nollaenergiarakennuksista 29 päivänä heinäkuuta 2016 annetussa komission suosituksessa (EU) 2016/1318 esitettiin, miten direktiivin täytäntöönpanolla voitaisiin samalla varmistaa rakennuskannan parantaminen ja siirtyminen kestävämpään energiahuoltoon, mikä tukee myös lämmitystä ja jäähdytystä koskevaa strategiaa¹. Jotta voidaan varmistaa asianmukainen täytäntöönpano, rakennusten energiatehokkuuden laskemiseen tarkoitettujen yleisten puitteiden päivittämistä olisi tuettava Euroopan standardointikomitean (CEN) toimilla, joita se toteuttaa Euroopan komission toimeksiannon M/480 nojalla.
- (18) Tämän direktiivin säännöksillä ei pitäisi estää jäsenvaltioita asettamasta kunnianhimoisempia energiatehokkuusvaatimuksia rakennuksille ja rakennusten osille, kunhan tällaiset toimenpiteet ovat unionin lainsäädännön mukaisia. Ei ole tämän direktiivin ja direktiivin 2012/27/EU tavoitteiden vastaista, että nämä vaatimukset voivat joissakin tapauksissa rajoittaa sellaisten tuotteiden asentamista tai käyttöä, jotka kuuluvat muun sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön piiriin, edellyttäen että tällaiset vaatimukset eivät muodosta perusteetonta markkinaestettä.
- (19) Jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli vähentää rakennusten tyypilliseen käyttöön liittyvä energiantarvetta. Direktiivin tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tason toimilla, koska näin taataan yhteisten tavoitteiden, yhteisymmärryksen ja poliittisten pyrkimysten johdonmukaisuus. Unioni toteuttaa sen vuoksi toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

¹ COM(2016) 51 final.

- (20) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (21) Sen vuoksi direktiiviä 2010/31/EU olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹ EUVL L 369, 17.12.2011, s. 14.

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2010/31/EU seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. 'rakennuksen teknisillä järjestelmillä' tarkoitetaan teknisiä laitteita, joita käytetään rakennuksen tai rakennuksen osan sisätilojen lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon, veden lämmitykseen, kiinteään valaistukseen, rakennuksen automatisointiin ja valvontaan, paikalla tapahtuvaan sähköntuotantoon tai näiden yhdistelmään, mukaan luettuna ne, jotka käyttävät uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa";

1 a) Lisätään 2 artiklaan 15 a, 15 b ja 20 kohta seuraavasti:

"15 a. 'lämmitysjärjestelmällä' tarkoitetaan sisäilman käsittelyn edellyttämien osatekijöiden yhdistelmää, jolla lämpötilaa nostetaan;

15 b. 'lämmönkehittimellä' tarkoitetaan lämmitysjärjestelmän osaa, joka tuottaa hyötylämpöä yhdellä tai useammalla seuraavista prosesseista:

- a) polttoaineiden poltto esimerkiksi lämmityskattilassa;
- b) sähkövastuslämmitysjärjestelmän lämmityselementeissä tapahtuva Joule-ilmiö;
- c) lämmön talteenotto ympäröivästä ilmasta, ilmanvaihdon poistoilmasta, vesi- tai maalämpölähteestä (-lähteistä) lämpöpumppua käyttäen";

20) 'erittäin pienellä erillisellä verkolla' mitä tahansa verkkoa, jossa kulutus oli vuonna 1996 alle 500 gigawattituntia ja jota ei ole liitetty muihin verkkoihin;

2) Lisätään 2 artiklan jälkeen 2 a artikla "Pitkän aikavälin peruskorjausstrategia":

"2 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava pitkän aikavälin strategia investointien saamiseksi käyttöön sekä julkisten että yksityisten asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen kannan peruskorjauksessa. Tähän strategiaan on sisällyttävä:

- a) kansallisen rakennuskannan yleiskatsaus, joka perustuu tarvittaessa tilastolliseen otantaan ja kunnostettujen rakennusten oletettuun osuuteen vuonna 2020;
- b) rakennustyyppien ja ilmastovyöhykkeiden kannalta soveltuvien peruskorjaamista koskevien kustannustehokkaiden toimintamallien tunnistaminen;
- c) politiikkatoimet ja toimenpiteet, joilla edistetään rakennusten kustannustehokkaita pitkälle meneviä peruskorjauksia, mukaan lukien vaiheittaiset pitkälle menevät peruskorjaukset;
- d) tulevaisuudennäkymät yksityishenkilöiden, rakennusteollisuuden ja rahoituslaitosten investointipäätösten ohjaamiseksi;
- e) näyttöön perustuva arvio odotetuista energiansäästöistä ja laajemmista hyödyistä.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä pitkän aikavälin peruskorjausstrategiassaan etenemissuunnitelma, jonka toimenpiteillä ne pyrkivät varmistamaan erittäin energiatehokkaan ja hiilivapaan kansallisen rakennuskannan ottaen huomioon vuodeksi 2050 asetetun pitkän aikavälin tavoitteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi EU:ssa 80–95 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna. Etenemissuunnitelman on sisällettävä alustavat välitavoitteet vuosiksi 2030 ja 2050.

Pitkän aikavälin peruskorjausstrategiassa on myös otettava huomioon tarve lieventää energiaköyhyyttä jäsenvaltioiden määrittelemien kriteerien mukaisesti.¹

3. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen investointipäätösten ohjaamiseksi jäsenvaltioiden on harkittava sellaisten mekanismien käyttöönottoa, joilla

- a) liitetään hankkeita yhteen, jotta investoijien on helpompi rahoittaa 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja peruskorjauksia;
- b) vähennetään energiatehokkuuteen liittyvän toiminnan havaittua riskiä investoijien ja yksityisen sektorin kannalta; ja
- c) hyödynnetään julkista rahoitusta, jotta voidaan houkuttaa täydentäviä yksityisen sektorin investointeja tai puuttua tiettyihin markkinoiden toimintapuutteisiin.

4. Jäsenvaltiot voivat käyttää pitkän aikavälin peruskorjausstrategioitaan varautuakseen voimakkaaseen seismiseen toimintaan liittyviin riskeihin, jotka vaikuttavat energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin ja rakennusten elinikään.

3) korvataan 6 artikla seuraavasti:

¹ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä käytävien keskustelujen tulokset huomioon ottaen voidaan viitata kyseisen direktiivin 29 artiklaan. Kyseisen direktiivin johdanto-osan 40 ja 41 kappaleisiin olisi lisättävä selvennys, että energiapolitiikka katsotaan mahdolliseksi keinoksi yleisesti lieventää energiaköyhyyttä eikä tämän syyksi.

"6 artikla

Uudet rakennukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan, että uudet rakennukset täyttävät 4 artiklan mukaisesti vahvistetut energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.";

- 4) poistetaan 7 artiklan viides alakohta;
- 5) muutetaan 8 artikla seuraavasti:
 - a) poistetaan 1 kohdan kolmas alakohta;
 - b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Uusien muiden kuin asuinrakennusten ja kaikkien laajamittaisten korjausten kohteena olevien muiden kuin asuinrakennusten osalta, edellyttäen että rakennuksessa on enemmän kuin kymmenen pysäköintipaikkaa ja että rakennus ja pysäköintialue ovat saman yhteisön omistuksessa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) jos pysäköintialue sijaitsee rakennuksen sisäpuolella ja korjaustoimenpiteet sisältävät laajamittaisten korjausten yhteydessä pysäköintialueen tai rakennuksen sähköinfrastruktuurin; tai

b) jos pysäköintialue sijaitsee fyysisesti yhteydessä rakennukseen ja korjaustoimenpiteet sisältävät laajamittaisten korjausten yhteydessä pysäköintialueen, asennetaan vähintään yksi vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetussa direktiivissä 2014/94/EU¹ tarkoitettu latauspiste, joka kykenee aloittamaan ja lopettamaan latauksen hintasignaalien mukaisesti, sekä kaapelikanavat eli kanavat sähkökaapeleita varten, jotta vähintään joka kolmanteen pysäköintipaikkaan voidaan myöhemmässä vaiheessa asentaa sähköajoneuvojen latauspisteitä.

¹ EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2023 kertomuksen siitä, millä tavoin eurooppalaisella kiinteistöpolitiikalla voidaan edistää sähköistä liikkuvuutta, ja ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla asettamatta tai soveltamatta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia rakennuksiin, jotka ovat pienten ja keskisuurten yritysten omistuksessa ja hallinnassa, sellaisina kuin ne on määritelty 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevassa I osastossa.

3. Uusien asuinrakennusten ja kaikkien laajamittaisten korjausten kohteena olevien asuinrakennusten osalta, edellyttäen että rakennuksessa on enemmän kuin kymmenen pysäköintipaikkaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) jos pysäköintialue sijaitsee rakennuksen sisäpuolella ja korjaustoimenpiteet sisältävät laajamittaisten korjausten yhteydessä pysäköintialueen tai rakennuksen sähköinfrastruktuurin; tai

b) jos pysäköintialue sijaitsee fyysisesti yhteydessä rakennukseen ja korjaustoimenpiteet sisältävät laajamittaisten korjausten yhteydessä pysäköintialueen, asennetaan kaapelikanavat eli kanavat sähkökaapeleita varten, jotta jokaiseen pysäköintipaikkaan voidaan myöhemmässä vaiheessa asentaa sähköajoneuvojen latauspisteitä.

3 a. Edellä olevaa 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta rakennuksiin, joista on jätetty rakennuslupahakemuksia tai niitä vastaavia hakemuksia yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta päivästä.

3 b. Jäsenvaltioiden on **säädettävä toimenpiteistä, joilla voidaan yksinkertaistaa** latauspisteiden **käyttöä** [...] uusissa ja olemassa olevissa asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa olevia latauspisteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden omaisuus- ja vuokralainsäädäntöä.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla asettamatta tai soveltamatta 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia julkisiin rakennuksiin, jotka kuuluvat jo direktiivin 2014/94/EU soveltamisalaan, **ja rakennuksiin, jotka sijaitsevat erittäin pienessä erillisessä verkossa tai SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla, mikäli tämä voi aiheuttaa huomattavia ongelmia paikalliselle energiajärjestelmälle ja vaarantaa paikallisverkon vakauden.**

4 a. Jäsenvaltiot voivat olemassa olevien rakennusten osalta päättää olla asettamatta tai soveltamatta 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jos latauspisteiden ja kaapeloinnin asentamisesta aiheutuvat kustannukset ovat yli viisi prosenttia laajamittaisten korjausten kokonaiskustannuksista.

4b. [...]

c) lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun rakennuksen sisätilojen lämmitykseen, ilmastointiin tai veden lämmitykseen käytettävä tekninen järjestelmä asennetaan tai vaihdetaan tai sitä päivitetään, paitsi jos tällä ei ole vaikutusta rakennuksen energiatehokkuuteen, järjestelmän tai sen muutetun osan uusi tehokkuus dokumentoidaan ja dokumentit toimitetaan rakennuksen omistajalle, jotta ne ovat saatavilla ja käytettävissä 1 kohdan nojalla asetettujen vähimmäisvaatimusten noudattamisen todentamista ja rakennuksen energiatehokkuustodistuksen myöntämistä varten. Jäsenvaltioiden on päätettävä, vaaditaanko uutta energiatehokkuustodistusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan soveltamista.

6. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 asiaankuuluvia aloja kuullen Euroopan unionin yhteisen älykkäitä ratkaisuja koskevien rakennusten valmiuksien vapaaehtoisen luokittelujärjestelmän. Järjestelmään sisällytetään älykkäiden ratkaisujen valmiuksia koskevan indikaattorin määritelmä, siinä vahvistetaan menetelmä sen laskemiseksi ja sen avulla tarjotaan teknistä tukea sen panemiseksi tehokkaasti täytäntöön kansallisella tasolla liitteen I a mukaisesti. Kyseinen toimenpide hyväksytään 26 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jäsenvaltiot voivat omaksua järjestelmän sellaisenaan tai käyttää sitä mukautettuna sitä kansallisiin olosuhteisiin. Älykkäitä ratkaisuja koskevien rakennusten valmiuksien luokittelujärjestelmä on vapaaehtoinen sekä rakennusten omistajille että jäsenvaltioille."

6) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jäsenvaltioiden on linkitettävä rakennusten peruskorjauksesta johtuviin energiatehokkuuden parannuksiin liittyvät taloudelliset toimenpiteet

a) peruskorjausta varten käytettyjen laitteiden tai materiaalien energiatehokkuuteen.

Tässä tapauksessa peruskorjausta varten käytettyjen laitteiden tai materiaalien asentajana on oltava henkilö, jolla on tähän asianmukainen todistus tai pätevyys, tai

b) tällaisen peruskorjauksen ansiosta saatuun parannukseen vertaamalla ennen peruskorjausta ja sen jälkeen myönnettyjä energiatehokkuustodistuksia toisiinsa; tai

c) jonkin muun asiaankuuluvan, avoimen ja oikeasuhteisen menetelmän tuloksiin, jotka osoittavat energiatehokkuuden parantuneen.";

b) lisätään 6 a kohta seuraavasti:

"6 a. Jos jäsenvaltioissa otetaan käyttöön energiatehokkuustodistusten tietokanta, on pyynnöstä asetettava saataville aggregoidussa ja anonymisoidussa muodossa olevat tiedot, jotka ovat EU:n ja kansallisten tietosuojavaatimusten mukaisia, vähintään viranomaisille tilasto- ja tutkimustarkoituksiin.";

7) muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä säännöllisen tarkastuksen tekemiseksi sisätilojen lämmitystä varten nimellisteholtaan yli 70 kW:a olevien järjestelmien kaikille sellaisille osille, joihin voidaan päästä käsiksi, kuten lämmönkehitin, valvontajärjestelmä ja kiertovesipumppu/-pumput, joita käytetään rakennusten lämmitykseen. Tarkastuksessa on arvioitava lämmönkehittimen tehokkuus ja mitoitus verrattuna rakennuksen lämmitysvaatimuksiin. Lämmönkehittimen mitoitusta ei tarvitse arvioida uudelleen, jos lämmitysjärjestelmään ei ole tehty muutoksia tai rakennuksen lämmitysvaatimukset eivät ole muuttuneet.

Jäsenvaltiot, jotka soveltavat tiukempia vaatimuksia 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, vapautetaan velvoitteesta ilmoittaa niistä komissiolle."

b) poistetaan 2, 3, 4 ja 5 kohta ja korvataan ne seuraavasti:

"2 a. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat päättää toteuttaa toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että käyttäjille annetaan riittävästi neuvoja lämmönkehittimien vaihtamisesta, muista lämmitysjärjestelmän muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuisista lämmönkehittimen tehokkuuden ja mitoituksen arvioimiseksi. Tämän toimintamallin kokonaisvaikutusten on oltava vastaavat kuin 1 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä aiheutuvat vaikutukset.

2. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat muiden kuin asuinrakennusten kohdalla asettaa vaatimuksia, joilla varmistetaan, että ne varustetaan automaatio- ja valvontajärjestelmillä. Näillä järjestelmillä on kyettävä

a) jatkuvasti seuraamaan ja analysoimaan energian käyttöä sekä mahdollistamaan sen mukauttaminen;

- b) tekemään vertailevaa analyysiä rakennuksen energiatehokkuudesta, havaitsemaan rakennuksen teknisten järjestelmien energiatehokkuushäviöitä ja ilmoittamaan tiloista tai rakennuksen teknisestä hallinnoinnista vastaavalle henkilölle energiatehokkuuden parantamiseen liittyvistä mahdollisuuksista;
- c) mahdollistamaan viestintä toisiinsa yhteydessä olevien rakennusten teknisten järjestelmien kanssa ja muiden rakennuksen sisäisten laitteiden kanssa sekä yhteentoimivuus rakennusten teknisten järjestelmien välillä erilaisesta valmistajakohtaisesta teknologiasta, laitteista ja valmistajista riippumatta.

3. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat asuinrakennusten kohdalla asettaa vaatimuksia, joilla varmistetaan, että ne niissä on

- a) jatkuva sähköinen seuranta, jolla mitataan järjestelmän energiatehokkuutta ja ilmoitetaan rakennuksen omistajille tai hoitajille, jos se on merkittävästi vähentynyt ja jos järjestelmän huolto on tarpeen, ja
- b) tehokkaita valvontatoimintoja, joilla varmistetaan energian optimaalinen tuottaminen, jakelu ja käyttö.";

8) muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä, joilla otetaan käyttöön säännölliset tarkastukset nimellisteholtaan yli 70 kW:n ilmastointijärjestelmien osiin, joihin voidaan päästä käsiksi. Tarkastuksessa on arvioitava ilmastoinnin tehokkuus ja mitoitus verrattuna rakennuksen jäähdytysvaatimukseen. Mitoitusta ei tarvitse arvioida uudelleen, jos ilmastointijärjestelmään ei ole tehty muutoksia tai rakennuksen jäähdytysvaatimukset eivät ole muuttuneet.

Jäsenvaltiot, jotka soveltavat tiukempia vaatimuksia 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, vapautetaan velvoitteesta ilmoittaa niistä komissiolle."

b) poistetaan 2, 3, 4 ja 5 kohta ja korvataan ne seuraavasti:

"2 a. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat päättää toteuttaa toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että käyttäjät saavat neuvoja ilmastointijärjestelmien vaihtamisesta, muista ilmastointijärjestelmän muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuista ilmastointijärjestelmän tehokkuuden ja mitoituksen arvioimiseksi. Tämän toimintamallin kokonaisvaikutusten on oltava vastaavat kuin 1 kohdan säännöksiä noudatettaessa.

2. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat muiden kuin asuinrakennusten kohdalla asettaa vaatimuksia, joilla varmistetaan, että ne varustetaan automaatio- ja valvontajärjestelmillä. Näillä järjestelmillä on kyettävä

- a) seuraamaan, analysoimaan ja mukauttamaan energian käyttöä jatkuvasti;
- b) tekemään vertailevaa analyysiä rakennuksen energiatehokkuudesta, havaitsemaan rakennuksen teknisten järjestelmien energiatehokkuushäviöitä ja ilmoittamaan tiloista tai rakennuksen teknisestä hallinnoinnista vastaavalle henkilölle energiatehokkuuden parantamiseen liittyvistä mahdollisuuksista;
- c) mahdollistamaan viestintä toisiinsa yhteydessä olevien rakennusten teknisten järjestelmien kanssa ja muiden rakennuksen sisäisten laitteiden kanssa sekä yhteentoimivuus rakennusten teknisten järjestelmien välillä erilaisesta valmistajakohtaisesta teknologiasta, laitteista ja valmistajista riippumatta.

3. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat asuinrakennusten kohdalla asettaa vaatimuksia, joilla varmistetaan, että niissä on

- a) jatkuva sähköinen seuranta, jolla mitataan järjestelmän energiatehokkuutta ja ilmoitetaan rakennuksen omistajille tai hoitajille, jos se on merkittävästi vähentynyt ja jos järjestelmän huolto on tarpeen, ja
- b) tehokkaita valvontatoimintoja, joilla varmistetaan energian optimaalinen tuottaminen, jakelu ja käyttö.";

- 9) korvataan 19 artiklassa vuosiluku "2017" vuosiluvulla "2028" ja lisätään seuraava virke:
- "Tämän tarkastelun osana komissio käsittelee kaupunginosa- tai naapurustokohtaisten lähestymistapojen asemaa eurooppalaisessa kiinteistöpolitiikassa esimerkiksi sovellettaessa yleisiä kunnostusohjelmia tietyllä alueella yhden rakennuksen sijaan useampaan rakennukseen";
- 10) korvataan 20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- "Jäsenvaltioiden on annettava rakennusten omistajille tai vuokralaisille tietoja erityisesti energiatehokkuustodistuksista, niiden tarkoituksesta ja tavoitteista, kustannustehokkaista tavoista parantaa rakennuksen energiatehokkuutta sekä tarvittaessa käytettävissä olevista taloudellisista välineistä rakennuksen energiatehokkuuden parantamiseksi.";
- 11) korvataan 23 artikla seuraavasti:

"23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle 5 ja 22 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [*tämän direktiivin voimaantulopäivä*] viiden vuoden ajaksi 5 ja 22 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 ja 22 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 5 ja 22 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.";

12) poistetaan 24 ja 25 artikla;

12 a) korvataan 26 artikla seuraavasti:

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

"26 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
 2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.";
- 13) muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Poistetaan energiatehokkuutta koskevan direktiivin 2012/27/EU¹ 4 artiklan säännökset, lukuun ottamatta sen viimeistä alakohtaa.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään XXX [*lisätään päivämäärä [] 24 kuukautta voimaantulon jälkeen*]. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

¹ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 13.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan direktiivin liitteet seuraavasti:

1. Muutetaan liite I seuraavasti:

c) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Rakennuksen energiatehokkuus on määritettävä lasketun tai tosiasiallisen energiankäytön perusteella, ja siinä on tultava esiin rakennuksen lämmitykseen, jäähdytykseen, käyttöveden lämmitykseen, ilmanvaihtoon ja kiinteään valaistukseen (pääasiassa muissa kuin asuinrakennuksissa) tyypillisesti käytetty energia.

Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava numeerisella primäärienergiankäytön indikaattorilla (kWh/m²/vuosi) sekä energiatehokkuustodistusta että energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamista varten. Sen määrittämiseen sovellettavan menetelmän on oltava selkeä ja luotava edellytykset innovoinnille.

Jäsenvaltioiden on kuvattava kansalliset laskentamenetelmät noudattaen niiden yleisten standardien¹ kansallisia liitteitä, jotka on laadittu Euroopan komission Euroopan standardointikomitealle (CEN) antaman toimeksiannon M/480 nojalla. Tämä ei ole vaatimus kyseisten standardien noudattamiseksi. Kansallisten laskentamenetelmien kuvaamisen on muiden standardien² kansallisissa liitteissä oltava vapaaehtoista.;"

¹ ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 ja 52018-1.

² EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1, EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15316-4-3, EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 ja EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 ja ISO/EN 52022-1.

d) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. On laskettava rakennuksen lämmitykseen ja jäähdytykseen, käyttöveden lämmitykseen ja riittävään ilmanvaihtoon tarvittava energia, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden määrittämien terveyteen ja asumismukavuuteen liittyvien vähimmäistasojen saavuttaminen.

Primäärienergia on laskettava käyttäen energiankantajakohtaisia primäärienergiakertoimia tai painotuskertoimia, jotka voivat perustua kansallisiin, alueellisiin tai paikallisiin painotettuihin vuotuisiin keskiarvoihin tai tarkempiin tietoihin, jotka on ilmoitettu yksittäisistä kaukojärjestelmistä.

Jäsenvaltioiden on määritettävä primäärienergiakertoimet tai painotuskertoimet. Primäärienergiakertoimissa on otettava huomioon uusiutuva energia suhteessa energiaan, joka toimitetaan energiankantajan kautta.

3. Rakennuksen energiatehokkuuden ilmaisemiseksi jäsenvaltiot voivat päättää määrittää numeerisia lisäindikaattoreita, jotka koskevat uusiutumattoman ja uusiutuvan primäärienergian kokonaiskäyttöä ja hiilidioksidiekvivalenttikiloina neliömetri- ja vuosikohtaisesti tuotettuja kasvihuonekaasupäästöjä.

e) korvataan 4 kohdan johdantolause seuraavasti:

"4. Huomioon on otettava seuraavien näkökohtien myönteinen vaikutus:".

2. Muutetaan liite II seuraavasti:

f) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta, on valittava satunnainen otos kaikista vuosittain annetuista energiatehokkuustodistuksista ja tarkastettava näiden todistusten tiedot. Otoksen on oltava riittävän suuruinen, jotta saadaan tilastollisesti merkittävä noudattamista koskeva tulos.";

g) lisätään 3 kohta:

"3. Kun tietokantaan lisätään tietoja, kansallisten viranomaisten on seuranta ja todentamista varten voitava yksilöidä, kuka tiedot on lisännyt.";

3. Lisätään liite I a seuraavasti:

"Liite I a

Yleinen yhteinen kehys rakennusten älykkäitä ratkaisuja koskevien valmiuksien luokitteluksi

1. Älykkäiden ratkaisujen valmiuksia koskevan indikaattorin eli indikaattorin, joka kuvaa rakennusten automaatio- ja valvontajärjestelmien ja rakennusten teknisten järjestelmien toimintaan, seurantaan ja hallintaan, vuorovaikutukseen asukkaiden kanssa sekä kysynnänohjaukseen ja tällaisten järjestelmien yhteentoimivuuteen liittyviä toimintakykyjä, on annettava ytimekästä ja merkityksellistä tietoa mahdollisille omistajille ja vuokralaisille.

2. Älykkäiden ratkaisujen valmiuksia koskevan indikaattorin määrittäminen avulla on voitava laatia kyseinen indikaattori kustannustehokkaalla, luotettavalla ja yksinkertaisella tavalla ja käyttäen mahdollisimman paljon jo saatavilla olevia tietoja. Tämän menetelmän on varmistettava teknologia- ja toimittajaneutraalius, ja siinä on otettava huomioon eurooppalaiset standardit, erityisesti yhteentoimivuuden osalta, ja sen on oltava yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskevien EU:n ja kansallisten sääntöjen mukainen.

 3. Järjestelmän tehokasta täytäntöönpanoa koskevilla yksityiskohtaisilla säännöillä ei saa olla kielteisiä vaikutuksia olemassa oleviin kansallisiin energiatehokkuustodistusten järjestelmiin, ja niiden on perustuttava asiaan liittyviin kansallisen tason aloitteisiin."
-